

POSLEDNÍ ČASY

1. PROČ UDEŘÍ BOŽÍ HNĚV NA ZEMI?

První lidský pár se před šesti tisíci lety otočil k Bohu zády a tím předal nadvládu nad Zemí Luciferovi. „Bohem tohoto světa“ je od té doby Satan, a Země se přeměnila v temný svět, kde zuří hřích, nezákonnost a smrt. Přesto Bůh člověka ani v této bezvýchodné situaci neopustil úplně: skrze své služebníky, svou řeč, skrze Izrael a svědomí poslal paprsky světla do říše tmy. **A poté, před dvěma tisíci lety, nabídl celému lidstvu smíření: poslal to nejdražší, svého jediného Syna, aby vysvobodil své stvoření, které padlo do otroctví Satana.** Otec snesl dokonce i to, aby lidé Syna zabili, neboť skrze Synovu oběť smíření se ti, kteří v Něho věří, mohou konečně vysvobodit ze Satanovy nadvlády. Vůdcové světa, zástupci lidstva však, jak ze strany Izraele, tak i Římské říše, odmítli Boží nabídku smíření. Z blahovůle Stvořitele jsme my lidé dostali ještě dva tisíce let (!), abychom učinili správné rozhodnutí, a tak byli vyňati z trestu, ke kterému je svět a Satan odsouzen.

V Bibli však jednoznačně stojí, že je jen otázkou času, kdy přijde na vzpurný svět trest. Bůh nebude věčně snášet zlo, nespravedlivý systém Satana a vládu hříchu i smrti na Zemi. Vidí nenávist, která vře v srdcích proti jeho zákonům a služebníkům. Vidí, jak mnozí zneužívají bezbranné a slabé. Vidí ty miliony nenarozených dětí, které dospělí raději zavraždí, než aby přijali důsledky svého smilstva. Vidí sobectví lidí žijících v blahobytu, kteří se nestarají o chudé. Vidí vládu lži, vidí, jak přicházejí k moci zlí lidé a vidí pronásledování křesťanů. Vidí nenávistné emoce obrácené proti Izraeli, vzestup pseudokřesťanství, slepou víru v samospasení a bláhový technologický optimismus lidstva.

Lidé raději zbožňují vlastní nástroje: tu moderní, nablýskanou modlu, umělou inteligenci, jen aby nemuseli čelit Bohu Stvořiteli.

Období milosti bude ukončeno. Boží spravedlnost vyžaduje, aby zlo bylo nakonec potrestáno a aby bylo stvořeno „nové nebe a nová země“ – „domov spravedlnosti“ (2Petr 3,13). Tehdy nastane den Páně, neboli jinak řečeno: den hněvu.

2. DEN BOŽÍHO HNĚVU SE BLÍŽÍ...

„Poslední dny“ jsou obdobím, jehož příchod dle biblických proroků poznáme podle řady dobře rozeznatelných znamení. Pro nás je ohromující, že je velmi zjevné: **již naše generace žije v tomto období!** Bez nároku na úplnost bych zmínil jen několik znamení, která se vyskytují v Písmu, a která se již uskutečnila nebo se před našima očima uskutečňují:

- Návrat Židů do země předků, Izraele.
- (Iz 11,11; Jer 16,14–15)
- Rozkvět státu Izrael. (Iz 51,3; Iz 36,11)
- Hlásání evangelia všem národům. (Mt 24,14)
- „Pozdní déšť“, novodobé vylití Ducha Svatého. (Joel 2; Jak 5,7–8)
- Sexuální nemravnost jako každodenní jev. (2Tim 3,1–4; Mt 24,37; Lk 17,28–30)
- Úsilí o vytvoření říše na území Evropy. (Dan7,8; Zj 17,12–13)
- Možnost uskutečnit totální fyzickou a duševní kontrolu. (Zj 13,16–18)
- Nesmírný nárůst vědeckých znalostí. (Dan 12,4)
- Výroba zbraní hromadného ničení. (Zach 14,12; Zj 9,18)
- Nárůst apostatického pseudo-křesťanství (Zj 17)

*„Blízko je ten veliký Hospodinův den, blízko je a rychle blíží se! Slyš! To je Hospodinův den, hrdina zoufale volá do boje! **Ten den bude den zuření, den úzkosti a sevření, den zkázy a pohromy, den chmury a temnoty, den mračna a setmění,** (...) Tehdy sevřou lidi úzkostí, aby jak slepci tápali, protože proti Hospodinu hřešili. Krev se z nich vyřine jako hlína a vnitřnosti jak lejna!“ Jejich stříbro a zlato je nezachráněno v den Hospodinova zuření, až plamen jeho horlení pohltí celou zemi. Ano, skoncuje, a to rychle, se všemi obyvateli země!“ (Sof 1,14–15,17–18)*

Je to úděsné vidění: lidé žijící na Zemi trpí, křičí, a poté budou zničeni hněvem Božím při ohnivém soudu. Prorok Izajáš stejný den popisuje takto:

*„**Hle, Hospodinův den neúprosně přichází s hněvem horlivým a planoucím, aby zemi zcela zpustošil a vyhladil z ní hříšníky.** Nebeské hvězdy a souhvězdí se nebudou moci rozsvítit; slunce se zatmí už od svítání a měsíc nevydá svůj svit. Potrestám svět za jeho zločiny, všechny ničemy za jejich hřích. S pýchou nadutců tehdy skoncuje, pokořím zpučnost ukrutných.“ (Iz 13,9–11)*

Z těchto veršů je také jasně vidět, že **v den hněvu zasáhne lidi, žijící v tu dobu na Zemi, Boží soud**

3. JAK BUDE VYPADAT?

Apoštol Jan také mluví o dni hněvu. V apokalyptických dnech se nejdříve rozlomí pečeti, a poté se zatroubí na polnice.

Při otevření **sedmé pečeti dostane vládu nad čtvrtinou obyvatel země anděl smrti. Počítáme-li s osmi miliardami obyvatelstva, je zde předpovězena smrt dvou miliard lidí.** Pro srovnání: úplná armádní a civilní ztráta za druhé světové války nepřesáhla 50 milionů životů. Dvě miliardy – to je čtyřicetinasobek tohoto počtu. Není jisté, že to znamená, že tito lidé okamžitě přijdou o život, může se stát, že tato pohroma bude kulminovat ve druhé půlce sedmiletého období.

Šestá pečeť nám předsouvá seismickou katastrofu globálního charakteru – může to být zemětřesení nebo nukleární válka. „Slunce zčernalo jako žíněný pytel, měsíc byl celý jako krev.“

Až zazní **první polnice, dojde ke geologické katastrofě: třetina rostlin bude zničena. Druhá polnice způsobí zničení jedné třetiny mořského života a třetiny plavidel.** Po zvuku **třetí polnice bude otrávena třetina sladkých vod,** což způsobí smrt mnoha lidí.

Čtvrtá polnice přinese oslabení jedné třetiny světelného záření slunce, měsíce a hvězd. Na zemi tehdy zavládne šedý smutný svět. Při zvuku **páté polnice se z hlubin Země vynoří armáda jako z hororu, bytosti, jejichž bodnutí způsobí muka v trvání pěti měsíců. Šestá polnice zahájí válku, v níž se objeví armáda v počtu dvě stě milionů osob, a v bojích zahyne třetina lidstva.** Znamená to minimálně smrt dvou miliard lidí. Při přísných výpočtech k tomuto období jsou již čtyři miliardy lidí mrtvých v důsledku pohrom. Lidé se však ani pod vlivem těchto otřesných pohrom neobrátní.

Soud skrze zlaté číše

Při vylití první číše na lidi přijdou bolavé vředy. Při soudu **druhé číše se mořská voda promění jakoby na krev mrtvých, a dojde ke zničení všech mořských živočichů. Vylitím třetí číše se veškerá sladká voda promění v krev,** a lidé budou muset místo vody pít krev. (Považujeme za vyloučené, aby své milované Bůh nutil k pití krve, což je i v Bibli zakázané.)

Čtvrtá číše se týká slunce: vznikne žhavá tepelná vlna, která lidem způsobí popáleniny. Pátá číše řší antikrista zahalí hustou tmou. Tehdy lidé budou již tak trpět, že „se budou bolestí kousat do jazyka“ (Zj 16,10).

V době vylití **šesté číše vyschne řeka Eufkrat**, od východu se dá do pochodu armáda, a národy Země, klamány Satanem, se jako jeden člověk vydají do boje s Bohem do údolí Megidda (to je Armagedon).

Sedmá číše poté vyvolá největší zemětřesení světových dějin, jehož následkem všechna města budou zničena, všechny ostrovy budou zatopeny a všechny hory se zhroutí. Nakonec lidstvo postihnou kroupy o hmotnosti padesát kil. To všechno se v podstatě nedá přežít.

Mnozí tvrdí, že když po tom všem Bůh svolá národy k soudu do Jošafatského údolí (Joel 4,2), zbytek těch, kteří z národů přežili, se vměstná do jediného údolí! Léta soužení a vylití Božího hněvu způsobí následující: z celého osmi miliardového obyvatelstva Země přežije snad jen několik milionů lidí.

4. JAK SE Z PŘÍCHÁZEJÍCÍHO BOŽÍHO SOUDU ZACHRÁNIT?

Období milosti se chýlí ke konci: Boží soud zanedlouho postihne svět. Série událostí, která uzavírá současné období, se podobá porodním bolestem: bolesti se hlásí stále častěji a silněji. Předznamení jsou již zjevná poslední upozornění Boha a Jeho hněv zasáhne zemi ve formě otřesných pohrom.

Dnes ještě doba Boží milosti trvá: **každý, kdo vzývá Hospodinovo jméno, bude zachráněn** (Řím 10,13). *A toho, kdo přichází k Ježíši, On nevyžene* (Jn 6,37).

*„Prozradím vám teď tajemství (mysterion, v latině mysterium): Všichni nezemřeme, ale všichni budeme proměněni – naráz, v okamžiku, za zvuku polnice ohlašující konec. **Až zatroubí, mrtví budou vzkříšení k nesmrtelnosti a my budeme proměněni.**“* (1Kor 15,51–52)

Když na celém světě nastane konec časů, Ježíš Nazaretský si své oddané věřící „náhle, v jediném okamžiku“ vytrhne se Země k sobě, do nebe. Této budoucí události říkáme vytržení, i když toto slovo se v této formě v Písmu Svatém nenachází. Účastníci této události budou jediné křesťanské pokolení, které nezažije „bolesti smrti“: jejich pozemské tělo se v jediném okamžiku promění v nebeskou, nesmrtelnou formu bytí.

Známa zásada, že Bůh se svým lidem zachází jinak než s těmi, co jsou ve světě, se vyskytuje v Písmu Svatém i jinde: *„Tehdy znovu uvidíte rozdíl mezi spravedlivým a ničemným; mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo mu neslouží.“* (Mal 3,16)

Proto se obraťme k Bohu, dokud trvá čas milosti, abychom byli vytrženi a nepadli s tímto světem.